

er nemlig fra Roskilde til Vamdrup 36,⁶ Mil, og af denne Forbindelse er 4,¹ Mil Søoverfart. Der er mellem Roskilde og Kiel 28,⁵ Mil, og deraf ere 18 Mil Søoverfart, mellem Roskilde og Warnemünde over Gedser er der 26,² Mil, og deraf er 7,⁴ Mil Søoverfart; men over Roskilde—Femern er der 24,⁶⁸ Mil, og deraf er kun 3 Mil Søoverfart, og Forbindelsen mellem Rødby og Femern er let at etablere, idet det er udtalt af en af vore dygtigste Ingeniørofficerer, at der er de bedste Anlægsforhold paa Lollandsiden og Femernsiden, der findes. Denne Linies Betydning er anerkendt saa tidlig som i 1866, da der blev vedtaget en Lov af 25de Februar 1866, hvorved der blev givet Koncession paa denne Linie, og kun fordi Koncessionshaveren ikke var i Stand til at opfylde de finansielle Krav, der stillede, gik dette Projekt i Stykker. Denne Linies Betydning er saa tidligt anerkendt af Lovgivningsmagten, at det kun kan forhavse, at den ikke hidtil er bleven etableret, da Søoverfarten er saa kort, og der meget let vil kunne etableres Dampfærger til regelmæssig Fart, idet der meget sjældent er Isspærring. Jeg vil derfor antage, at det vil være hensigtsmæssigt, om det eventuelle Udvalg vilde tage under Overvejelse i Stedet for at koste saa uhyre Summer paa den lange Transportvej om ad Vamdrup eller Kiel, om man ikke skulde tage Anledning til at etablere en Forbindelse over Rødby. Hvad det foreliggende Forslags Enkeltheder angaar, kan jeg i det væsentligste slutte mig til de Udtalelser, der nu kom frem fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Jeg skal derfor for Øjeblikket ikke komme nærmere ind derpaa.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg har kun nogle ganske korte Bemærkninger at gøre i Anledning af Lovforslaget. Jeg maa sige, at jeg ikke er meget sagkyndig. Man kunde sige, at jeg burde være det, thi jeg har bl. a. sammen med den næstforegaaende ærede Taler (Madsen-Mygdal) været ude at se paa Forholdene ved Jærnbanen med Centralværkstederne. Der var jeg til Stede efter Indbydelse af Ministeren; han indbød os til at komme ud at se paa Forholdene. Vi havde det fortræffeligt, vi spiste Frokost og saa os om, og der var meget elskværdige Jærnbaneembedsmænd, der førte os omkring og viste os alting der ude. Der var ogsaa en Embedsmand der ude, der viste mig omkring og forklarede, at det var umuligt for Sadelmagerne at arbejde der ude og umuligt for Malerne at male Vognene, og

jeg maatte naturligvis tro det, men jeg maa tilstaa, at jeg blev ikke saa imponeret, som min ærede Kollega fra Jylland. Jeg forstod det ikke, men jeg tror det; naar den ærede Minister siger, det er nødvendigt, stoler jeg derpaa, og jeg skal ikke øve nogen Kritik i saa Henseende. Jeg maa tilstaa, at det Besøg, jeg har været med til, ikke har nyttet meget for mig. For nogen Tid siden blev ogsaa en Del af Rigsdagens Medlemmer — Medlemmer af Finansudvalget i Folketinget og Medlemmer af det Finansudvalg, der skal nedsættes af Landstinget — kørt ud til Refsnæs, hvor vi besaa et lille Hus med blinde, blinde, der vare nær ved at være Idioter, meget ulykkelige Børn. Vi skulde se paa, hvad der skulde gøres, men det var mig umuligt at opfatte andet, end at hvad Rigsdagens Udvalgsmedlemmer skulde se paa, var, om Grunden var stor nok til, at den kunde benyttes, naar man vilde lave en Badeanstalt for Børnene. Jeg forstod ingen Ting af det og kom hjem, ligesom fra Jærnbaneværkstederne, uden at have sat mig videre ind i Forholdene. Det er maaske en Fejl af mig, og det skulde glæde mig, om mine Kolleger havde lært noget. Jeg vil sige den ærede Minister, uden at det skal være nogen Ubehagelighed mod Jærnbanevæsenet — tværtimod — at hvis mine Kolleger i Rigsdagen ikke have lært betydelig mere end jeg, kommer der intet ud af de Udflugter, vi have gjort, dels til Refsnæs og dels til Jærnbanen. Men jeg vil tilføje, at de kunne muligvis gøre Skade. Thi, medens vi Udvalgsmedlemmer, der se paa det, der bliver vist os, og blive adspurgte som sagkyndige, kun burde være beskedne Finansudvalgsmedlemmer, kunde vi derved faa en Følelse af at være en Velfærdskomite, og det vilde være Skade. Jeg tror, at den Slags Besøg gøre mere Skade end Gavn, og jeg er ikke kommen mere sagkyndig derfra, aldeles ikke.

Jeg stoler som sagt sikkert paa, at naar den ærede Minister foreslaar, at der skal være ny Centralværksteder, Dobbeltspor fra Hellerup til Klampenborg og Udvidelse af Stationerne, dels ved Hellerup — Klampenborg, dels ved Korsør, saa er det aldeles nødvendigt. Jeg tror det, men jeg tror ogsaa, at det kunde gøres ikke saa lidt billigere. For det første tror jeg, at det vil være langt heldigere, saaledes som det ogsaa er antydnet af det ærede Medlem fra Jylland (Madsen-Mygdal), at Centralværkstederne bleve lagte et andet Sted hen, end hvor de ere nu, nemlig uden for Kjøbenhavn. Jeg har altid haft den Ide,